Geachte raadsleden,

Mijn naam is [redacted] ik woon al tientallen jaren in Sassenheim. Ik ben geen politicus. Ik sta hier gewoon als inwoner die van dit dorp houdt en zich zorgen maakt over de koers die we inslaan.

De afgelopen jaren heb ik gezien hoe onze dorpen veranderen. Woningen zijn schaars, voorzieningen staan onder druk, en de ruimte wordt steeds voller. Iedereen merkt dat. En juist daarom moet je heel goed nadenken voordat je grote nieuwe plannen maakt.

We kennen dit patroon in deze gemeente en de regio: plannen, onrust, en pas daarna het besef dat er weinig draagvlak is. Het lijkt erop dat we weer dezelfde weg inslaan. Het gaat hier niet om één opvanglocatie meer of minder. Het gaat om de vraag: wat kan een gemeenschap als de onze eigenlijk dragen?

Als ik met buren praat, hoor ik geen harde ideologische standpunten, maar zorgen over leefbaarheid, veiligheid en toekomstperspectief voor onze kinderen. Dat zijn zorgen die niets te maken hebben met onwil of onverschilligheid.

Wat mij zorgen baart, is dat er telkens nieuwe plannen opduiken, terwijl er nooit écht een duidelijke grens wordt getrokken. Steeds weer duikt hetzelfde onderwerp op, alsof eerdere zorgen en signalen niet hebben bestaan. We hebben in Sassenheim al ervaren wat zulke trajecten teweeg kunnen brengen. Dat zou een les moeten zijn.

In Sassenheim is begin 2023 al tijdelijke opvang geweest, achter de brandweer. Dat zorgde destijds voor spanningen in de buurt, terwijl zorgen van omwonenden nauwelijks werden erkend.En we hebben pas gezien wat de plannen voor de vrachtwagenparkeerplaats in Voorhout teweegbrachten: opnieuw veel onrust, zorgen en verdeeldheid onder inwoners.

Die ervaringen zouden richting moeten geven aan hoe we nu verdergaan. Als je ze negeert, loop je het risico dezelfde fouten opnieuw te maken en het vertrouwen van inwoners verder kwijt te raken.

Ik roep u daarom op: luister naar uw inwoners. Herhaal niet steeds dezelfde stappen, maar trek ook lessen uit wat er eerder is gebeurd. En durf te erkennen dat er soms grenzen zijn. Als gemeenschap kun je niet alles blijven dragen.

Dank u wel.